

Begrundelse

På landets renseanlæg produceres årligt store mængder spildevandsslam, hvoraf meget hidtil har kunnet anvendes som gødningsstof på landbrugsjord. Pr. 1. juli 2002 ændredes afskæringsværdien for det maksimale indhold af nonylphenoletoxylater (NPE) i slam, der ønskes anvendt på landbrugsjord, idet afskæringsværdien ændredes fra 30 til 10 mg/kg tørstof.

Til trods for et stort arbejde i mange af kommunerne med at spore og stoppe kilderne til tilledning af NPE til kommunernes rensningsanlæg, kan slammet fra mange af dem ikke overholde det nye krav.

Da slammet således ikke længere lovligt kan spredes på landbrugsjord, er kommunerne henviset til et af følgende alternativer (afgifter jf. lov om afgift og råstoffer med senere ændringer):

- Deponering (deponeringsafgift til staten: 1.125 kr./ton)
- Forbrænding på eget anlæg (affaldsforbrændingsafgift til staten: 1.320 kr./ton tørstof)
- Forbrænding på fremmed anlæg (affaldsforbrændingsafgift til staten: 990 kr./ton)
- Forbrænding på fremmed anlæg med genbrug af aske til cementproduktion el.lign. (affaldsforbrændingsafgift til staten: ca.545 kr./ton)
- Forbrænding på anlæg i udlandet (pris inkl. transport og forbrænding jf. konkret tilbud til midtjysk kommune: 74 euro/ton svarende til ca. 550 kr./ton).

Forbrænding af slammet er en oplagt genanvendelsesmulighed, da det tørrede slam har en brændværdi nogenlunde svarende til træflis. Som det fremgår, er det økonomisk mest fordelagtigt at afbrænde slammet i udlandet, idet de danske affaldsafgifter gør det umuligt for danske virksomheder at konkurrere. Bemærk således, at det kun er ved forbrænding i udlandet, at betaling til transport og modtaget er inkluderet i prisen. For de »danske« løsninger skal disse beløb lægges til.

Set fra en økonomisk betragtning er det derfor, med de nuværende afgiftssatser, mere fordelagtigt at køre slammet ud af landet pr. lastbil (med de miljømæssige konsekvenser det har) end at nyttiggøre det lokalt. Hvilket vel næppe har været meningen med affaldsafgifterne på spildevandsslam.

Svar (19/9 02)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Slam, der har en kvalitet, så det kan genanvendes som gødningsstof på landbrugsjord, mener jeg selvfølgelig, bør blive genanvendt. Det er vigtigt, at vi, i det omfang det kan lade sig gøre, genanvender ressourcerne i vores samfund så godt som muligt.

Affaldsafgiften er indført med det formål, at begrænse mængden af affald og for at fremme genanvendelsen. Afgiften medvirker derfor til at sikre kommunernes økonomiske incitamenter til at genanvende slammet til jordbrugsformål. Miljøstyrelsen har oplyst, at det forventes, at ca. 50% af slammængden vil have en kvalitet som muliggør landbrugsanvendelse efter 1. juli 2002.

Miljøstyrelsen har oplyst følgende om principperne for affaldsafgiften og eksport af affald:

»Principperne for affaldsafgiften er, at deponering er afgiftsbelagt med den højeste sats 375 kr./ton affald, forbrænding er relativt billigere med en afgift på 330/280 kr./ton for forbrænding af affald på anlæg med og uden elproduktion. Affald, der genanvendes, er ikke afgiftsbelagt. Affald, der fraføres et behandlingsanlæg, modregnes i den samlede afgiftsbetaling.

Det er som udgangspunkt affaldets bruttovægt, der anvendes ved beregning af affaldsafgiften og afgiften afregnes således som hovedregel pr. tons vådt slam. Ved forbrænding af tørret slam beregnes afgiften af 3 x bruttovægten af det tørrede slam. Desuden gælder ved forbrænding af slam på selve renseanlægget, at afgiften beregnes som 4 x tørstofindholdet i slammet.

For slam gælder det således, at hvis det ikke anvendes til jordbrugsformål, bliver det pålagt affaldsafgift. Dette gælder både ved løsninger, hvor slammet deponeres eller forbrændes direkte, samt ved anvendelse af slammet i forskellige industrielle processer som sandblæsningsmiddel og til cement. I det tilfælde restprodukterne fra de industrielle processer, dvs. den uorganiske del af slammet (asken eller slaggen) genanvendes, bliver den mængde, som anvendes, modregnet i afgiften.

EU's transportforordning opstiller en række procedurer, som skal følges i forbindelse med grænseoverskridende transporter af affald og bygger på et princip om forudgående anmeldelse og godkendelse og sikkerhedsstillelse. Forordningen regulerer også i hvilke tilfælde de kompetente myndigheder kan forbyde affaldstransporter.